

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis,
Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis,
eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et
Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 7. Christus noster Consiliarius, Doctor. Ex Veteri. Novo, Patribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](#)

Ego sum lux Mundi. Jo. 8. 12. Velle lucere, ut ardeas, & uras; non est lucere ad morem Dei: qui non lucet, ut uult; sed ardet, ut lucet. *Ego sum lux Mundi.* Cur non dicit: ego sum sol Mundi? Imò nunquam Evangelistæ illum solen vocant, sed semper *Lucem*: & sic semper ille tum seipsum, cum Discipulos suos, vocat. Cur Lux, non sol, amat vocari? Respond. sol duo habet: illuminat, & urit; quod lucet, blandum est, & gratum; quod adurit, aspernum. Sic Christus, quantum in illo est, semper sibi à sole mutuatur, non ardorem, sed splendorem; non quod rigidum, sed blandum, non quod amarum, sed dulce. Did. Niſſ. Sabb. post D. 4. Quadr. §. 2.

Surge, qui dormis - & illuminabit te Christus. Eph. 5. 14.

Dabo, illi bellam matutinam. Apoc. 2. 28. Hac est Christus, qui ait c. 22. 16. *ego sum stella splendida & matutina.* Et Num. 24. 17. *orientur stella ex Jacob.* Christus enim vinctibus promittit semetipsum, suæque claritatis visiōnem. Dicitur Christus Stella matutina, id est, Lucifer. 1. quia in hac vita dispulit tenebras infidelitatis, & in futura dispellit tenebras mortalitatis. 2. quia, ut Lucifer noctis finem, diei initium præbet; ita Christus peccato, & ignorantia finem; fidei, & salutis, initium attulit. Corn. hic.

§. VII.

Christus est Consiliarius, Doctor noster.

Ex Veteri, & Novo.

Vox Domini in magnificientia. Ps. 28. 4. quia excitat ad magnifica, & heroica, facinora; ut non tantum præcepta, sed etiam consilia, corde magnanimò exequamur. Id. in Cant. 2. §. 4.

Vox Dilecti mei. Cant. 2. 8. Cū audieris voces ejus, præcepit scilicet, & consilia; veni ad obedendum, & exequendum celeriter. de Ponte hic. Exh. 4. §. 5.

Vocabatur Consiliarius. Iſ. 9. 6. Haymo: Christus est Consiliarius: quia ab ipso omne facrum consilium procedit, ac præserit castitatis, paupertatis, obedientiae. Si heres in dubio, nescis, quid eligendum; adi magni consilii angelum: erit tibi inſtar columnæ Hebraeorum, in deferto viam ostendet. Corn. hic.

In principio erat Verbum. Jo. 1. 1. Cur hinc secunda Persona potius dicitur *verbum*, quam Filius? Greg. Naz. in Carmine Nico: Nominibus cùm multis ipse vocetur, nullum aliud nomen, quam Verbi, gratius audit. Est enim nomen Doctoris, ut tradunt Orig. l. 1. in Joan. Clem. Alex. or. adhort. ad Gentes, Epiph. Iſ. 61. 1.

Ut predicarem captiuis indulgentiam. At Filii nomen Majestatis est, importans aequalitatem in natura. Voluit ergo Christus in prima facie Evangelii se potius Verbum, quam Filium nominari: ut denotaret, se in primo loco ante oculos habere id, quod munus sibi commissum poscebat; non id, quod celitus persona importabat: ut suò nos exemplò doceret; quantum debebat. Polyanth. Saſir. Tom. I.

at esse fixum in mente, commiso nobis officio respondere. Did. Niſſ. polit. p. 2. l. 9. Expof. 3. q. 8.

Sciens JESUS, quia venit hora ejus. Jo. 13. 1. Hora ejus, ad eum modum, quo in scholis hujus, vel illius, Doctoris dicitur; quā præsticū lectionem suam quisque inchoat. Horā primā Patriarchæ Legis veteris, operibus suis sanctis, populum docuerunt. Secundā Sacerdotes ritus, & ceremonias, prælegerunt. Hebr. 1. 1. *multifariam, multisque modis &c. novissimè vero in Filio suo.* Ecce Doctor à Pare ordinatus: *hic est Filius meus dilectus, ipsum audite.* Totā vitā docuit; at in transitu ad Patrem maximè: filios obedientiam, iustos pietatem, offensos charitatem, divites misericordiam, & liberalitatem; infirmos, & vulneratos patientiam; omnes amorem, & charitatem, docuit. Doultreman l. 1. c. 4. de amore sc̄t. 3.

Ex Patribus.

Dicitus est magni Consilii Angelus. Magnum enim cogitatum Patris, super hominis scilicet restituione, annuntiaturus Sæculo erat. Tertull. lib. de Carne Christi.

Noster pædagogus Sanctus Deus JESUS. Clem. Alex. l. 1. pæd. c. 7.

Non aliter nos discere poteramus, quæ sunt Dei; nisi Magister noster, Verbum existens, homo factus fuisset. S. Irenæus l. 5. c. 1.

Laßantius vocat Christum, Doctorem iustitiae. l. 4. div. infit. vivam, præfentemque Legem. Laßant. l. 4. div. infit.

Rex JESUS, per seclusus infantium Magister, parvulus factus est parvulus, ut eruditet imprudentes. S. Cyril. Jer. Cat. 12.

Oratorem gratiae, & veritatis, Christum vocat S. Rupert. l. 11. in c. 13. Jo.

Mea Grammatica Christus est, qui homo pro hominibus factus est: & in ipso quidquid potest fratribus meorum ædificatione consulere, hac solum novit mea epistola redolere. S. Petr. Dam. ep. 8.

Ideo Joannes c. 1. 14. vocat Filium omnipotentis Verbum: quia, sicut quisque homo per Verbum suum manifestat alteri voluntatem cordis sui; ita Deus Pater manifestavit hominibus voluntatem suam per Filium. S. Honorius serm. in Nat. Dom.

Christus est Doctor internus; nec scitur alia veritas, nisi per ipsum. S. Bonavent. l. 12. de Virt. Cardin.

§. VIII.

Christus est laetitia nostra.

Ex Veteri, & Novo.

R ifsum fecit mihi Deus. Gen. 21. 6. Isaac typus Domini à risu sortitus est nomen: ut discamus, humani cordis exultationem à Christi ortu pendere: Ideo Angelus nuntiaturus pastoribus Christi ortū, præmisit: *evangelizo vobis gaudium magnū.* Luc. 2. 10. Oliv. l. 11. Strom. hic. S. Ambr. l. de Isaac c. 1. Isaac risus Latinè significatur:

Kk rīſus